

det ærede Medlem for Assens (Berntsen) vil jeg hævde, at det er lige saa let at udfinde Landbefolkningens Skatteevne som Forretningsmændenes i Byerne.

Ingvard Jensen: Jeg skal sige et Par Ord til det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (R. Andersen) og det ærede Medlem for Assens (Berntsen). Det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds var meget bedrøvet over, at det beskedne Forslag, som han sagde, om Afskedigelsesparagraffen kunde finde Modstand. Jeg har jo i mit foregaaende Foredrag indrømmet, at jeg vel kunde tænke mig, at det kunde blive i høj Grad ønskeligt for Skoleautoriteterne at blive fri for en Lærer, men jeg paastaar, at det ikke har været nødvendigt at vedtage en saa omfattende Bestemmelse som den foreliggende, ikke fordi jeg tror, den vil finde nogen stor Anvendelse, thi den vil blive anvendt overordentlig sjældent, maaske slet ikke — det skal jeg lade staa hen —, men fordi den selvfølgelig kan bidrage til, at en Lærer, naar han kommer i nogen Opposition, kan faa et Sværd hængende over sit Hoved i en Traad, som let kan bryde. Desuden har jeg jo hævdet og hævder fremdeles den Anskuelse, at Skolelovens § 18 fyldestgør alle nødvendige Krav.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (R. Andersen) nævnte et Tilfælde, hvor Beboerne ikke kunde komme af med en Lærer, uagtet de vare imod ham. Jeg kender et noget tilsvarende Tilfælde, hvor Resultatet blev Lærerens Afskedigelse, og det skete under den nuværende højtærede Ministers Auspicier, saa jeg anser ikke vor højtærede Minister for at være uskikket til at varetage det fornødne i saa Henseende. I Modsætning til andre ærede Talere anser jeg § 18 for at være fuldt tilstrækkelig. Naar der anføres fyldestgørende Grunde for en Lærers Fjernelse, vil han ogsaa efter den kunne blive fjernet, enten det nu sker ved Forflyttelse eller ved, at han faar sin Afsked. Og dette sker, uden at det naturligvis for ham overordentlig generende Apparat, som nu foreslaas, bliver sat i Bevægelse.

Desuden ere vi jo ikke saa gode alle sammen, som vi burde være, og det kan ske, at en Lærer paa et Omraade, der ikke vedrører hans Lærergerning, jævnlig kan blive udsat for, at der kommer Klagemaal over ham. Det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow) fremhævede, at

der jævnlig kunde komme Klager frem over Læreren, og det kan blive saa generende for ham og de andre Parter, naar sligt indtræffer, at de maa se at blive skilte, men helst paa den lempeligste Maade. Jeg ser selvfølgelig bort fra de Tilfælde, hvor Læreren har gjort sig skyldig i Forbrydelser, og det er der jo heller ikke Tale om her. Jeg taler om det Tilfælde, hvor en Lærer udfylder sin Plads i Skolen, men af andre Grunde er kommen i Opposition til Skoledistriktets Beboere eller Sogneraadet, som ønske at blive ham kvit.

Jeg kender i saa Henseende et Eksempel af ganske ny Datoovre paa Bornholm, hvor en Lærer var kommen i meget stærk Kollision, til sidst med alle saa at sige. Det samlede sig efterhaanden omkring hans Hoved, saa han næsten stod ganske ene i Kommunen. Til sidst resulterede det i, at han kom i Kollision med Præsten, hvilket udartede til, at de baade i Skole og Kirke søgte at drille hinanden. Det vakte Forargelse. Men som det gerne gaar i slige Tilfælde: Præsten slipper fri, men det gaar ud over Læreren. Det gik ogsaa saadan her, skønt de to Mænd, efter hvad jeg tror, vare omtrent lige skyldige. Men det endte med Lærerens Afskedigelse. Hvad den egentlige Grund til dette Forhold var, skal jeg ikke komme ind paa, men faktisk er det, at han var en af de dygtigste Lærere paa Bornholm, og der var maaske ikke en, der ikke anerkendte hans Virksomhed og Gerning i Skolen. Her have vi altsaa et tydeligt Eksempel paa, at et saa uheldigt Forhold kan indtræde, uden at Læreren i nogen Maade er ubrugelig eller udygtig til sin Gerning. Den paagældende blev tilskyndet til at søge sin Afsked og fik den med Pension. Det faar han ogsaa efter den foreslaaede Bestemmelse, selv om han er i nok saa stærk Kollision med Skoledistriktets Beboere og Sogneraadet. Men alligevel maa jeg anse den for at være unødvendig, og den vil sikkert i ikke ringe Grad komme til at hvile som et Tryk paa Læreren. Den kan ikke bidrage til at højne hans Anseelse, tværtimod, Bestemmelsen vil tillige med andre Bestemmelser af noget lignende Art, som jeg paapegede, da jeg tidligere havde Ordet, komme til at tynde paa ham. Jeg anser det for givet, at Paragraffen bliver gennemført i det mindste her i Tinget, og hvis jeg fik opfyldt mit Ønske om, at Bestemmelsen i Skolelovens § 23 om, at Lærerne kunne blive straffede med ikke at faa deres Lønningstillæg, maatte udgaa, vilde jeg